Ч. 138 Четвер 20 червня (2 липня) 1896. Рік VI

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цїлий рік зр.	2·40
на пів року „	1·20
на чверть року „	—·60
місячно . . „	—·20
Поодиноке число	1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік зр.	5·40
на пів року „	2·70
на чверть року „	1·35
місячно . . „	—·45
Поодиноке число	3 кр.

Два замітні відзиви.

Смерти не уйдеш. Поволи і незамітно підходить она до чоловіка, поволеньки і дуже злегка бере єго зразу в свої руки, щоби тим певнїйше єго схопити, відтак таки добре ним тормосить і дає вже знати, що має єго в своїх руках аж наконець стискає таки з цїлої сили і випирає з него душу. А як не уйде смерти поодинокий чоловік, так не уйдуть єї і цїлі народи й цїлі держави; ріжниця лиш та, що у народів і держав житє значно довше отже і смерть не може над ними так скоро запанувати. Але як у поодиноких людий так буває часто і у цїлих народів і держав. Одні гинуть нагло, від якихсь катастроф, другі поволи довгими лїтами, ба й сотками лїт. Образом такої повільної смерти єсть нинї турецка держава. Поволи і майже незамітно розпадає ся она нинї таки в наших очах і нема вже сили, котра би здержала єї смерть, єї упадок а всї способи, якими ще дипльоматия европейска піддержує єї, то лиш ніби ті лїки, що мають недопустити до наглої катастрофи, котра могла би своїми наслїдками вплинути шкідливо не лиш на найблизших але й на подальших сусїдів. Всї ті заходи дипльоматиї европейскої, щоби Туреччину удержати ще при житю, не перешкаджають однакож тому, щоби сусїди вже нинї не дїлили ся спадщиною по Туреччинї; роблять то лиш оглядно і зручно, щоби не викликати катастрофи і серед неї не утратити може сподїваної найки. Але та оглядність і зручність сусїдів єсть найлїпшим доказом, яка велика небезпечність спочиває в остаточнім упадку Туреччини. Давні части турецкої держави, що вже давно не належать до неї, або лиш на око, номінально, стали ся до нинї костию незгоди між европейскими державами, а що-ж було би, як би так параз, нагло, прийшлось дїлити між себе хоч би лиш европейску Туреччину?!

Тунїс в північній Африцї над Середземним морем перестав вже давно бути турецкою провінциєю, але найблизші сусїди єго Італїя і Франция спорять до нинї ізза него між собою; ба в послїдних днях, виринув той спір знову так ярко на верх, що показав наглядно, чого можна би сподївати ся при евентуальнім упадку теперішної Туреччини. Французи панують нинї фактично в Тунїсї а Італїянцї відмавляють їм права до того. Туреччина вже від давна перестала упоминати ся о свої права. Французи вибудували в Тунїсї военний порт в Бізертї і лагодять ся ще другий будувати та загорнути остаточно весь Тунїс і віддїлити єго зовсїм від позадних країв. Італїянцї противлять ся сим новим плянам Французів а в італїяньскій палатї послів завела ся оногди при дебатї буджетовій дуже цїкава дебата над тим, чи не належало би в сїй справі скликати европейский конґрес, котрий мав би рішити спір, до кого остаточно має Тунїс належати. Італїянцї уважають єго здавен давна за свою спадщину по Туреччинї. Рівночасно виринула й справа подїлу Середземного моря. Італїянцї що колись панували й в Константинополи мали би й тепер претенсию, коли вже не в Константинополи і не на цїлім Середземнім мори, то бодай запанувати на важнїйших побережах на Всходї. Остаточно було сказано, що Італїя могла би подїлитись Середземним морем з Франциєю, але цїле Адрийске море мусїло би до неї належати. На ті і тим подібні справи дав вчера італїяньский президент мінїстрів таку відповідь: Італїяньска полїтика — сказав він — не змінила ся доси; она покладає зовсїм свою надїю на тридержавний союз. Відносини до Франциї, Росиї і Анґлїї суть як найсердечнїйші. Всї бажають мира і недопустять до видвигненя на верх всхідної справи. Полїтика Італїї на Балканї єсть за удержанєм дотеперішного стану, а так само і на Середземнім мори та на побережах африканьских. Мінїстер має надїю, що на Кретї в наслїдок виступленя амбасадорів в Константинополи буде заведений порядок. Заяву мінїстра принято в парляментї з вдоволенєм, а Туреччина і Европа може знову бути спокійна бодай о найблизшу будучність. Але тою заявою не спинить ся ще розкладу Туреччини; затерто лиш на якийсь час слїди того, що поволи підготовлює ся, бо з хвилею упадку Туреччини мусїли би бути залагоджені не лиш справа балканьска, але й справа Середземного моря та побереж африканьских та цїлої малої Азиї, Сириї і Арабиї — простор занадто великий, як щоби на нїм можна від разу лад зробити і всїх вдоволити. Отже поки що мусить Туреччина животїти, мусить бути удержаний дотеперішний стан.

Майже рівночасно і справа балканьска зарисувала ся в новім сьвітлї, котре не то не ворожить для Туреччини нїчого доброго, але й єсть доказом лиш дальшого єї маючого ще приспі-

---

32)

Дїти капітана Ґранта.

Фантастично-наукова подорож Юлїя Верна.

(Дальше).

Також майора і ученого ґеоґрафа повитано дуже сердечно на покладї *Дункана*, а коли Ґленарван оповів, який подарунок зробив Патаґонцеви, жалувала леді Єлена, що не могла стиснути руки того честного Індиянина. Мек-Небс зараз по привитаню пішов до своєї каюти, щоби оголити ся, а Паґанель бігав по корабли збираючи як пчола солодощі усьміхів і похвал. Хотів обіймати ся з цїлою осадою *Дункана*, а доказуючи, що леді Єлена і Мария Ґрант також до неї належать, зачав від них, а скінчив аж на п. Ольбінетї, котрий немов з вдяки за ту чемність запросив товариство до снїданя.

— Снїданє! — скрикнув Паґанель.

— Так, пане Паґанель — відповів Ольбінет.

— Правдиве снїданє, на правдивім столї, з накритєм і обрусами?

— Очевидно, пане Паґанель.

— І не будемо їсти яєць на твердо, нї похребтини зі струся?

— Цїлком нї — сказав кухар поважно, трохи обиджений тими словами.

— Я не хотїв вас обиджувати, друже — говорив ґеоґраф усьміхаючись — але бачите, ми цїлий той місяць не мали майже нїчого иншого і мусїли то їсти не при столї як всї люди, але лежачи на земли, або згорблені на дереві, як то бувало в послїдних днях вашої гостини в тім гарнім краю. Отже не дивуйте ся, що снїданє, яке ви заповіли взяв я за якусь мрію.

— Ходіть-же, пане Паґанель, пересьвідчити ся чи дїйстно так є, як п. Ольбінет говорить — сказала леді Єлена, ледве здержуючись від сьміху.

— Чи Ваша Милість не видасть приказів, куди має *Дункан* плисти? — спитав Джон Менґлїс.

— По снїданю, друже — відповів Ґленарван — поговоримо всї разом о нашій новій виправі.

— Всї зійшли до каючи в долїшнім покладї; машиністови приказано мати пару на поготівли, скоро лише дасть ся знак до від'їзду. Майор обголений як слїд і всї подорожні прибрані в сьвіжі одяги засїли до стола.

Снїданє було знамените, тож всї їли зі смаком а Паґанель — як жартував — з розсїяня набирав по два рази з кождого полумиска. Коли так поважаний і учений секретар ґеоґрафічного товариства заїдав і говорив, не замітив одної річи, котра однако не укрила ся перед зорким оком Ґленарвана. Именно Джон Менґлїс вказував на кождім кроці незвичайну ввічливість і ніжність супротив молоденької Мариї Ґрант. Ґленарван глядів з щирим співчутєм на ту хорошу пару і почав розпитувати Джона Менґлїса.... але цїлком о чім иншім.

— І як-же вам повела ся ваша подорож, капітане?

— Як може бути найлїпше; лише маю честь донести Вашій Милости, що ми не вертали проливом Маґеляна.

— То ви плили довкола пригірка Горн! — крикнув Паґанель. — Ах, Боже, яка-ж то шкода, що мене там не було.

— Не можна, пане Паґанель, бути відразу в двох місцях; коли ви переїздили пампаси, то не могли ніяк в тім самім часї плисти довкола пригірка Горн.

— Помимо того дуже жалую — відповів учений.

Джон Менґлїс оповідав дальше льордови Ґленарван, що він пильно слїдив за *Брітанніею*, але нїгде не міг наткнути ся на єї слїди. Коли наближали ся до пригірка Корієнтес, де мали ждати на Ґленарвана і єго товаришів, напала їх сильна буря, та сама від котрої й наші подорожні терпіли, але *Дункан* добре держав ся. Вже три дни плавав корабель коло того побережа і ждав на дорогих гостий та аж гук вистрілів з Індиянинової рушницї звернув на них увагу корабельної залоги. При тій нагоді висказав ся капітан дуже похвально о неустрашимій відвазї леді Ґленарван і панни Ґрант, що обі не бояли ся о себе, лише о своїх неприсутних приятелів.

Льорд Ґленарван обернув ся до Мариї Ґрант і сказав:

— Мило менї чути, дорога міс Марие, що говорить о вас капітан і я гадаю, що вам чей не навкучило ся на нашім кораблі.

— Як-же менї могло кучити ся? — відповіла Мария, споглядаючи на леді Єлену, а може й на капітана.

— О, моя сестра дуже вас любить, Джо-

шити ся розкладу. Гостина кн. Чорногори в Білграді і єго тоаст зазначають дуже важну зміну не лиш у відносинах Сербії і Чорногори, але й на цілім Балкані. Князь зазначив в своїй промові, що оба володітелі бажають лиш в порозуміню з собою вести судьбу сербского народу, що не бажають чужого добра, хотять лиш удержати цілість своїх держав а в оправданих своїх змаганях знаходять укріплене в любови братів на півночи, в дружбі з державою болгарского і других народів на Балкані, що суть такої самої віри, споріднені з Сербами кровію, або що мають однакові цїли. — Як в Італії так і в Сербії висказано ся за удержанєм дотеперішного стану — князь вже сказав, що як Сербія так і Чорногора не бажають чужого добра — але що підкладом до слів чорногорского князя єсть остаточний розклад Туреччини на Балкані, того чей не трудно добачити.

Оба сї факти, в Італії і Сербії показують нам наглядно, на що заносить ся, а сполучені з ними оба вискази, кажуть лиш, що ще не зараз то настане на що заносить ся. Але що то остаточно мусить настати, то річ нинї певна, бо годї єї вже минути. Великих змін на Всходї не здержить вже нїяка сила, бо они йдуть своїм природним ходом.

Перегляд політичний.

Мінїстер зелїзниць Ґуттенберґ займає ся тепер справою введеня в житє нової орґанїзациї австрийских зелїзниць державних котра має обовязувати від дня 1 серпня. По укінченю сеї працї, в другій половинї липня або в перших днях серпня має мінїстер приїхати на інспекцию галицких зелїзниць.

На оногдашним ґалевім обідї у короля сербского в честь чорногорского князя, на котрім були всї мінїстри, сербский пос. Симич і тїло дипломатичне, піднїс король тоаст в честь чорногорского князя а той відповідаючи сказав, що давна сербска держава розпочала ся наслїдком незгоди. Оба теперішнї володітелї хотять в порозуміню вести судьбу сербского народу; оба народи справедливі і не жадні чужого добра, хотять лиш задержати свою посїлість; їх оправданї заходи знайдуть скріплене в любови північних братів і дружбі з Болгарами та другими народами однакової віри і походженя, або котрі мають таку саму цїль. В тім переконаню пє князь за здоровлє короля, королевої Наталії і сербского народу.

З Константинополя доносять, що ґен. ґубернатором Крети іменований Ґеорґі-паша, а дотеперішний ґен.-ґубернатор позістане яко головний командант залоги на Креті. Після вісти з Атин кретийский сойм вже зібрав ся.

Новинки.

Львів дня 1 липня 1896.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надїлив офіцияла львівского висшого суду краєвого Ів. Фробля, при его переходї на пенсию, золотим хрестом заслуги.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував повітового ветеринаря Йос. Блоха ветеринарским концепістом; дальше іменував п. Намістник ц. к. канцелїстів Намістництва: Йос. Надаховского офіциялом Намістництва, а Йос. Яцковского, Ів. Ладиженьского і Ів. Адамяка ц. к. секретарями повітовими. — Ц. к. центральна комісия для останків штуки і історичних памятників у Відни іменувала своїми кореспондентами: ґр. Юр. Борковского зі Львова, дра Алекс. Чоловского, архіваря міского у Львові, Леон. Лепшого, начальника ц. к. уряду пробного в Кракові, Жигм. Гендля, архітекта в Кракові, дра Стан. Естрайхера, прив. доцента при ц. к. университетї в Кракові.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс концептових практикантів ц. к. Намістництва: Казим. Погорецкого зі Львова до Тарнова і Йос. Іпогорского-Ленкевича з Тарнова до Львова при Намістництві; дальше перенїс п. Намістник повітових секретаріз: Ад. Вагнера зі Снятина до Львова, Сим. Клодницкого з Грибова до Бохнї і Йос. Ядковского зі Львова до Бережан. — Ц. к. Дирекция почт перенесла асистентів почтових: Люд. Довсиляса з Калуша до Щакової і Йос. Пельчара з Ясла до Калуша.

— **Є. Е. п. Президент Мінїстрів ґр. Казим. Бадені** приїде в четвер рано дня 2 липня, до Буска.

— **Ц. к. Намістництво** надало опорожнену греко-кат. парохию в Молодятинї, цїсарского надання о. Лонг. Раковскому, дотеперішному греко-кат. парохови в Боднарові.

— **З Косова** пишуть нам: В днях 5, 6 і 7 липня відбуде ся в Косові в церкви монастирскій місия деканальна в память ювілею берестейскої унїї.

— **Місия в Добротворі.** На памятку 300-літ. ювілею унїї берестейскої відбула ся в днях 20, 21, 22 і 23 червня чотиродневна місия духовна в Добротворі, пов. камінецкого, устроєна сьвітским духовеньством деканату буского під проводом о. Сидора Зельского з Милятина. Що дня виголошено чотири науки, котрі тревали годину і більше. Нарід слухав з великою увагою. Проповідали: провідник (4 науки), о. Ом. Дольницкий з Ріпнева (3 науки), о. Лозиньский з Горпина (2 науки), о. сов. Мих. Цегельский з Камінки, о. Бардин з Ланів, о. Чубатий з Деревлян і о. Яблоньский з Незнанова по одній науцї. Катихизацию дїтий обняв сам о. декан Григорий Словицкий, котрий дуже живо займає ся устроюванєм місий враз з сов. о. Цегельским. Сповідало 16 сьвященників безвпинно. Приступило до сьв. Причастия враз з дїтьми 1500 вірних. Народу було до 5000.

— **Скаженина у псів.** У Львові, як ми оногди доносили, появили ся скажені пси і покусали кількоро людий. В наслїдок того видав львівский маґістрат приказ, щоби всї пси стояли або привязані на ланьцуху, або коли ходять, то мають мати каганцї. Пси без каганцїв треба водити на ремінцї. Всї пси що бігають без каганцїв, будуть ловлені і не буде можна їх викупити.

— **На кару смерти** засудив трибунал суду присяжних в Тернополи селянина Якова Сулиму, що убив четверо людий, а відтак підпалив хату, в котрій лежали убиті.

— **Нещастні пригоди.** Телеграми доносять, що в копальнях вугля в Пітсбурзї в Пенсильвенії завалило ся склепінє і засипало сто гірників. Як догадують ся, нї один з засипаних не вийде з житєм. — З ческого Лїберця знов телеграфують, що одна з фабрик Лїбіга стоїть в полуминї. Пожар вибух в хвили, коли всї робітники були занятї

не! — обізвав ся Роберт — і я люблю вас також.

— Я знаю о тім, дорога дитино і люблю й тебе — відповів Джон Менґліс трохи заклопотаний словами Роберта, котрі і на лици Марії викликали легкий румянець. Відтак, аби звернути розмову на що иншого Джон Менґліс сказав. — Я скінчив оповіданє о подорожи *Дункана;* може тепер Ваша Милість скаже нам дещо о вашій подорожи півперек Америки.

Льорд Ґленарван охотно заспокоїв цікавість слухателїв і описав цїлу подорож як найточнїйше з усїми пригодами Роберта і цїлого товариства. Коли скінчив оповіданє сказав:

— Тепер, дорогі приятелї, годить ся погадати о теперішности; то що було минуло, але будучність належить до нас. Говорім о капітанї Ґрантї.

Перейшли до комнати леді Ґленарван і тут засїли довкола столика, на котрім лежали карти і пляни.

— Дорога Єлено — сказав льорд Ґленарван — я вже тобі сказав, що хоч уратовані з залоги *Брітаннії* не вертають ще з нами, то помимо того маємо надію віднайти їх. З нашої переїздки по Америцї набрали ми того пересьвідченя, а навіть ще більше, бо певність, що той корабель не розбив ся нї на побережи Тихого океана, нї Атлянтийского. Ясна річ, що ми первістно зле порозуміли документ, а бодай хибно єго собі толкували що-до Патаґонії. На щастє наш приятель Паґанель, немов вдохновений, відгадав ту похибку, пересьвідчив нас, що ми на фальшивій дорозї і витолкував значінє документу так ясно, що здасть ся нема вже нїякого сумнїву, як єго треба розуміти. Говорю тут о документї в язицї французскім і прошу пана Паґанеля, щоби ще раз пояснив єго, так щоби всї переконали ся.

Учений ґеоґраф не дав себе просити; з глубоким пересьвідченєм доказував, що капітана Ґранта, котрий виїхав з Перу на лихім корабли до Европи міг загнати вітер аж на австральскі береги. Навіть Джон Менґліс, хоч як не любив вірити всяким здогадам і кожду річ звичайно холодно розважував дав себе пересьвідчити зручними доказами Паґанеля.

Коли ґеоґраф скінчив свою наукову промову, заявив льорд Ґленарван, що *Дункан* попливе зараз до Австралії. Однако заки видано остаточні прикази, просив майор, щоби єму позволено зробити кілька заміток.

— Не маю наміру сумнївати ся о правдивости поглядів мого приятеля, анї їх оспорювати — говорив майор — противно, уважаю їх за дуже поважні, оправдані, за такі, що заслугують з кождого огляду на нашу увагу і гадаю, що они повинні бути підставою до нашої дальшої роботи. Однако я хотїв би, щоби їх ще раз обговорити, хоч би лише для того, аби признати, що они рішучо певні.

— Слухаю вас, майоре — сказав Паґанель. — Я готов відповісти на всї ваші питаня.

— Буду говорити коротко — сказав майор. — Коли перед пятьма місяцями розбирали ми три документи в заливі Кляйд, то нам здавало ся, що ми їх дуже добре розуміли і що місце, де розбив ся корабель, не могло бути инше, як західне побереже Патаґонії; в тій справі ми нї раз не сумнївали ся.

— Дуже справедлива замітка — сказав Ґленарван.

— Пізнїйше — говорив дальше майор — коли Паґанель внаслїдок дивного розсїяня війшов на наш поклад показали ми єму документи і він згодив ся разом з нами на то, що треба глядати нещастних моряків на американьскім побережи.

— То правда — відповів ґеоґраф.

— А однако ми помилили ся — замітив майор.

— Що помилили ся — повторив Паґанель — то правда, добрий майоре, але памятайте, що помиляти ся то людска річ, а божевільний той, хто тревае в блудї.

— Заждіть, пане Паґанель — перебив майор — не горячіть ся. Я цїлком не обстаю за тим, аби дальше глядати капітана Ґранта в Америцї.

— Отже чого хочеш? — спитав Ґленарван.

— Признаня, нїчого більше лише торжественного признаня, що віримо в то, що корабель *Брітаннія* розбив ся при берегах Австралії, так як ми вірили, що то стало ся на побережи Америки.

— Дуже радо признаємо, що віримо — відповів Паґанель.

— Держу вас за слово, дорогий друже і затямлю собі то, бо може колись пригадаю вам ту річ. Хто знає чи по Австралії не прийдесь нам знов де инде звернути ся з нашими гляданями.

Ґленарван і Паґанель поглянули по собі; мусїли в душі признати, що замітки майора дуже справедливі.

— Отже я жадаю — говорив Мек-Небс — щоби ще раз добре роздумати, заки пустимо ся в дальшу подорож до Австралії. Маємо перед собою і документи і мапи. Пригляньмо ся ще раз всїм точкам, куди переходить трийцятий семий рівнобіжник і розважмо чи нема ще иншого якого місця, до котрого могли би віднести ся слова в документах.

— То дуже легка річ — сказав Паґанель — тим більше, що під тою шириною найдемо не богато країв.

Майор взяв знамениту анґлїйску карту Меркатора і розложив єї на столику перед леді Єленою, так що всї, стоячи довкола, могли бачити, що Паґанель показував на нїй.

— Отже, як я вам вже говорив — зачав ґеоґраф — переходить трийцятий семий степень ширини, коли вийде з полудневої Америки через острови Трістан д'Акуня, до котрих як гадаю не можна приложити нїякого слова з документу.

у фабрицї. Робітники мусїли вискакувати вікнами, при чім богато з них покалїчило ся, а навіть здаеть ся, кількох убило ся на смерть.

— **Молоко а нафта.** У Відни зроблено сими днями кілька проб з гашенем нафти при помочи молока. Проби випали успішно. Імено наповнено миску до висоти 3 центиметрів нафтою, котру відтак запалено. Коли на полумінь лили воду, нафта дальше горїла, між тим як молоко погасило зараз огонь. Відтак полито нафтою деревляний поміст і підпалено. Вода трохи пригасила огонь, але не цїлком, а молоко згасило его зараз.

— **Позов против угорского правительства** виточив один американьский дневникар о 15.000 долярів за реклями для угорскої вистави. Після вістий будапештеньских, річ мае ся так: В Новім Йорку живе якийсь Марко Бравн, з роду Мадяр, але тепер вже горожанин американьский. Австрийско-угорский консулят в Новім Йорку припоручив его перед роком дирекциї угорскої вистави, що він найспосібнїйший буде заняти ся в Америцї рекламою для угорскої вистави. Дирекция з своеї сторони уповновластила консулят довести дїло з Бравном до кінця і признати ему 50 зр. за кожду більшу статью, поміщену в американьскій часописи з похвалами о виставі, а за кожду меншу статью 25 зр. Пан Бравн забрав ся до дїла по американьски. Приїхав до Будапешту на обхід тисячлїтя і вислав до американьских дневників не менше як 4.000 статий, величаючих угорску виставу. Вже з кінцем мая переслав він дирекциї рахунок на кілька тисячів долярів; але тогдї виплачено ему лише 550 зр., а на его дальші листи навіть ему не відповідано. Став Бравн особисто допоминати ся о гроші, але всюди збувано его нічим, хоч признавано ему, що велику прислугу зробив виставі. Тогдї звернув ся Бравн до правительства, але й тут нїчого не зискав. Отже не осталось ему нїчого, як виточити угорскому правительству позов о нагороду за свої статї, котрі обчисляе собі на 15.000 долярів. Після упевненя американьских правотарів, суд в Новім Йорку мае право рішити сю справу. Але в найлїпшім разї, коли Бравн виграе справу; як же змусити Угорщину до заплати? На те відповідае Бравн, що се річ дуже легка; перед двома роками видав американьский суд вирок, обовязуючий якийсь там іспаньский уряд до уплати якихсь гроший; тогдї перший военний корабель іспаньский, що причалив до пристани північної Америки, засеквестровано і гроші виексеквовано.

— **Змова львівских челядників столярских,** що тревае вже четвертий тиждень, закінчила ся по части в понедїлок, бо 10 майстрів-столярів підписало в бюрі президиї маґістрату заяву, що приймають услівя страйкуючих, т. е. 10 годин денної працї, що найменше 9 зр. тижденного зарібку, підвисшене зарібку акордового о 15% і вільний день 1 мая. Що зроблять прочі майстри а передовсім столярскі фабрики, ще не знати.

— **Реґуляция Висли.** Міжнародна комісия для реґуляциї Висли об'їхала на двох австрийских пароходах і одним росийским Вислу від Кракова до Завихоста, а потім часть Сяну і 22 вернула до Кракова. Другого дня від'їхали всї члени комісиї до Відня, де відбувають ся дальші переговори.

— **Померли:** О. Іван Яблоновский, поч. крилошанин і парох в Любачеві, в четвер, дня 25 с. м., в 58-ім роцї житя, а 34-ім сьвященьства; — Михайло Конкольняк, богослов третого року, дня 22 с. м.. в Хлїбичині пільнім в 25-ім роцї житя; — Віктория Метикова, жінка пароха в Комарнї. — Іван Дуклян Слонецкий, соймовий посол, 22 с. м. в Кракові, в 37 роцї житя; — Людвик Аслєр, управитель школи в Ланах коло Щирця, дня 26 с. м.; — Володимир Менциньский, почтмайстер в Раві рускій дня 20 с. м. в Спасї коло Старого міста, де приїхав був для поратованя здоровля; — Цецилїя Лаврецка, вдова по пароху в Воютичах, дня 7 с. м., в 65-тім житя, в Самборі. Покійна визначувала ся жертволюбивостию і дарувала на церков в Воютичах 1500 зр. на церков в Самборі 500 зр. і на церков в Биличи, своім родиннім місци 500 зр.; — Тадей Підлїсецкий, бувший ученик і матурист рускої ґімназиї у Львові, дня 29 с. м., в Добрянях коло Щирця в 19-ім роцї житя.

Штука, наука і лїтература.

— „**О лїченю домашних зьвірят**" написав В. Федорович — під таким заголовком видало товариство „Просьвіти" у Львові 6-у і 7-у книжочку за 1896 рік. Ся книжочка есть другою з черги що еї нагороджено премією з фундациї ім. Ст. Дубравского. Обіймае 113 сторін друку і містить в 4 частях (1. о хоробах зверхних, 2. о хоробах внутрішних, 3. о пошестях, 4. о лїках) всї знані доси у домашних зьвірят роди недуги та способи їх лїченя. Крім того містить ся в тій книжочцї портрет Ст. Дубравского і его коротка житепись. Цїна книжочки 25 кр.

Господарство, промисл і торговля.

Торг збіжевий.

Львів дня 30 червня: Пшениця 7·— до 7·40 зр.; жито 5·50 до 6·—; ячмінь броварний 5·— до 5·20; ячмінь пашний 4·50 до 4·90; овес 5·40 до 5·90; ріпак 7·75 до 8·25; горох 4·75 до 7·—; вика 4·25 до 4·50; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 4·25 до 4·50; гречка 6·— до 6·50; конюшина червона галицка 25·— до 30·—; шведска —·— до —·—; біла —·— до —·—; тимотка —·— до —·—; ганиж —·— до —·—; кукуруза стара —·— до —·—; нова 0·— до 0·—; хміль —·— до —·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 1 липня. Є. Вел. Цїсар іменував Найдост. Архікн. Франца Фердинанда протектором ческої академиї наук.

Відень 1 липня. Краіньский сойм склика ний на день 6 с. м.

Рим 1 липня. Мінїстер Сермонета сказав в своїй заяві, що Італїя чує ся щасливою, що може приняти запрошене Франциї на мирне торжество науки і працї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1896, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·00	4·40	9·55	6·45	—
Підволочиск	6·00	2·11	—	—	9·30	10·45	—
Підвол. з Підз.	6·14	2·25	—	—	9·48	11·12	—
Черновець	6·10	—	—	10·15	2·45	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·25	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·15	—	—	—
Мушини на Тарнів	8·40	11·00	—	4·40	—	6·45[1]	—
Гребенова 2)	—	—	—	—	9·35	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	5·22	9·35	3·05	7·22
Зимної Води 4)	—	—	—	—	1·32	—	—
Брухович 5)	—	—	—	—	1·20	—	—
Брухович 6)	—	—	—	—	3·20	—	—
Янова 7)	—	—	—	9·45	3·00	8·55	—
Янова	—	—	—	9.45[8]	1·05[9]	3·00[10]	6·25[8]

1) Від 1 червня до 30 вересня. 2) Від 10 липня до 31 серпня. 3) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. 4) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. 5) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. 6) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. 7) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня кождого дня. 8) Від 16 червня до 31 серпня що день. 9) Від 16 червня до 31 серпня в недїлї і сьвята. 10) Від 16 червня до 31 серпня в тижденні дни.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано

Час подаемо після годинника середно-европейского; він ріжнить ся о 36 минут від львівского: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Переглянено совістно документи і згоджено ся, що Паґанель цїлком справедливо говорить що-до островів Трістан д'Акуня.

— Ідїм дальше — говорив ґеоґраф. — Полишивши Атлантийский океан переходимо о два степенї понисше пригірка Доброї Надії і стрічаемо океан Індийский. На тій дорозї лежить лише одинока громада островів Амстердам, о котрих також нема й найменшої згадки в нашім документї. Тепер по черзї приходимо до Австралїї; трийцятий семий рівнобіжник стрічае ся з тою частию сьвіта коло пригірка Бернуїлї, а виходити з неї через залив Твофольд. Здаеть ся, що згодите ся зі мною, що анґлїйске слово stra і францускe austral можуть вказувати на Австралїю.

— То повинно би бути правда, пане Паґанель, але ідїм дальше — наставав майор.

— Ідїм дальше — сказав Паґанель — подорож легка. Коли виїдемо з заливу Твофольд ідемо морем на всхід до Нової Зеляндиї. Тут треба менї пригадати, що францускe слово contin значить безусловно „суша" (continent), отже капітан Ґрант не міг попасти на Нову Зеляндию, бо то остров. Однако розбирайте, порівнуйте слова і пересьвідчите ся, чи можуть они мати що спільного з тим краєм.

— Цїлком нї! — відповів Джон Менґлїс, коли ще раз уважно перечитав документи і порівнав з ґеоґрафічною картою.

— Цїлком нї — повторили всї присутні, а навіть сам майор признав, що тут не могло бути бесїди о Новій Зеляндиї.

— Тепер — говорив дальше ґеоґраф — на цїлім тім величезнім просторі, що віддїлюе той великий остров від американьского побережа переходить трийцятий семий рівнобіжник лише через один островець пустий і неурожайний.

— А той островець називае ся... — спитав майор.

— Погляньте на карту. То островець Мария Тереса, о котрого назвищи нема нї найменшого слїду в нї одним з трех документів.

— Справдї так — сказав Ґленарван.

— Отже питаю вас, дорогі приятелї, чи не промавляе всяка імовірність, вже не скажу певність, за Австралїєю?

— Певне — відповіли однодушно подорожні і капітан *Дункана*.

— Слухай Джон — сказав тодї льорд Ґленарван — чи маеш досить вугля і поживи?

— Маю, Ваша Милости; я добре заосмотрив ся в Талькаґуано, а впрочім вугля дістанемо легко в Капштадтї.

— Отже в дорогу!

— Ще одна замітка — сказав майор перебиваючи своякови.

— Слухаемо майоре.

— Хоч Австралїя дае нам надію на успіх, то однако не завадить відпочати один або кілька днів при островах Трістан д'Акуня і Амстердам. Они лежать на нашій дорозї; не потребуемо нї трохи звертати у бік, а бодай пересьвідчимо ся, чи Бриґаннія не полишила там якого слїду.

— О, невірний майоре! — відозвав ся Паґанель. — То вам о то ідe.

— Менї іде о то, щоби ми не потребували вертати, коли би случайно і Австралїя завела наші надії.

— Хвалю таку обачність — сказав Ґленарван.

— І я еї не ганю — замітив Паґанель.

— Отже капітане — говорив дальше Ґленарван — їдьте до островів Трістан д'Акуня.

— Зараз — відповів капітан і вибіг на поклад, аби дати прикази а тимчасом Роберт і Мария Ґрант дякували зворушені льордови.

Хвилю пізнїйше *Дункан* відпливав вже від американьских берегів і прямуючи скоро на всхід пором филї Атлантийского океана.

(Дальше буде.)

За редакцию відповідае: **Адам Креховецкий.**

Поручає ся
торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові. 8

КОНТОРА ВИМІНИ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО
купує і продає
всякі ефекти і монети
по курсі данім найдокладнійшім, не числячи жадної провізиї

Яко добру і певну льокацию поручає:

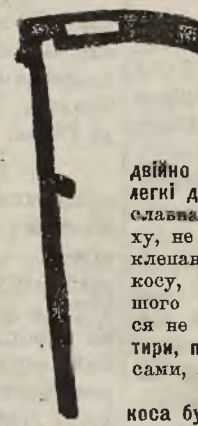
4% листи гіпотечні коронові
4½% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4½% листи Тов. кредитового земс.
4½% листи Банку краєвого
4% листи Банку краєвого
5% облїґацыї комунальні Банку крає.
4½% пожичку краєву галицку
4% позичку краєву галицку коронову
4% пожичку пропінацийну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% пожичку угорскої зелїзної дороги державної
4½% пожичку пропінацийну угорску
4% угорскі Облїґациї індемнізацийні
і всїлякі ренти австрийскі і угорскі,

котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купує і продає
по цінах найкористнійших.

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цїнні, як також купони за готівку, без всїлякої провізиї, а противно місцеві лишень за відтрученем коштів.

До оферт, у котрих вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 9

Е. ПАТРАХ в Стрию (в Галичинї)
давнїйше **Л. І. Патрах**
по смерти брата обіймивши торговлю по лагоджую всї справи.

Коси з маркою січкарня
в англїйскої срібної стали (Silver-Steel)

Сими косами надавичайно **легко косити. Они подвійно загартовані, ріжуть остро, остають ся довго острими, легкі до кошеня і такі гнучні,** як найлучша, на весь сьвіт славна дамасценьска сталь. Они перетинають зелїзну бляху, не вищербуючи ся і лиш дуже мало нищать ся. Одно клепане вистарчує на кілька днїв. А виостривши раз таку косу, косити можна нею **120 до 150 кроків** і найгустійшого збіжа і найтвердшої гірскої трави, чим ощадить ся не лиш робочий час, но і плата за кошене, і то о **чотири, пять або шість разів** в порівнаню з звичайними косами, які продають ся торговцями.

Кождому, хто купить мою косу, заручаю, що кожда коса буде зовсїм така, як тут описано. Єсли коса не буде так добре косити, як я обіцюю, то в противнім разї перемінюю косу 5—6 р

Мої коси суть так за широкі, які потрібні в нашім краю і так за довгі, яких хто потребує, і то по слїдуючій цїнї.

Довг. цїл. к.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	цтм.
Цїна 1 кос.	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1·90	2·00	кр.
На 5 клґ. іде	14	13	11	10	9	8	8	7	6	6	5	5	кос

Мармороний камінь до остреня коси.

Довгота стм.	18	21	22	25	вкінци звичайні брусики мармор.
Цїна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Бабка з молотком 1 злр. 20 кр.

Посилка найблившою почтою лише **за готівку або послїплатою.** оплата почтова при пакетах до 5 клґр. коштує 10 кр.

При замовленю найменше 10 кіс приймає на себе половину посилки, а при замовленю 20 кіс цїлу.

Пересторога перед обманцями! Сего року, 1896, зголосило ся в Галичинї много фирм, що розсилають тандитні коси і друкують фалшовані похвальні листи в циркулярах, котрі розсилають. В цїлім циркуляри анї одного слова правди! Хотять когось ошукати. Поважані Панове, не дайте ошукувати ся! Як найбільше упевнене даю, що ґваранцию таку як я даю, не дає жадна инша фирма — бо я нехочу нїкого ошукати. Правдиві коси лиш ті, на котрих вибита фирма L. I. Patrach в Стрию (Галичина). —

При десятьох косах даю 11ту і один брусик — при 30. кос 4 і 4 брусики дармо. 59

Антікоголь єдино скуточно ділаюче средство навіть при **безустаннім налозї,** може бути без труду доданий, бо є без смаку і під ґваранциєю нешкідливий — **в наслїдках певний.** Подяки вилїчених стоять до диспозициї. Пачочка з приписом ужитя 3 зр., подвійна пачочка 5 зр. Надсилаючі суму з гори одєржують товар franco. Правдиві лише: у **С. Кляйна,** аптикаря в Lugos Nr. 88 Угорщина. 42

Інсерати
„оповіщеня приватні“), як для „Народної Часописи“ так також для „Ґазети Львівскої“ принимає лиш „Бюро дневників“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА, при улиці Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

С. Кельсен у Відни
поручає:

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем.— Збірники на воду. — Комплєтні уряджeня купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

ГЕРМАН ГАМЕЛЬ у Львові Пасаж Газсмана ч. 8.

На жадане висилає ся катальоґи.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.